

Дискримінація суперечить системі суспільства, стримуючи прагнення до більш високого рівня розвитку і позбавляючи захисту окремі верстви населення без законних підстав. На сьогодні існують активні методи боротьби з нею, але застосовуються вони насправді, чи взагалі будуть вони дієві, – ці питання гостро стоять на сьогоднішній день, тому можна без сумніву сказати що тема дискримінації на ринку праці є актуальною [2].

Нерідко негативні наслідки і відторгнення дискримінованих груп надовго зберігаються і після введення офіційної заборони на дискримінацію, особливо, якщо дискримінація нації носила довготривалий і масштабний характер. Для ефективної боротьби проти дискримінації, яка міцно увійшла в соціальні взаємини і придбала інституційний характер, можуть знадобитися численні заходи, спрямовані на швидке досягнення рівного поводження з дискримінованими групами в різних сферах.

Такі заходи можуть передбачати додаткову матеріальну та фінансову допомогу представникам дискримінованих груп, а також підтримку в сфері професійної освіти, що полегшить їм доступ до товарів і послуг, зарезервованих робочих місць і забезпечить їм рівне ставлення.

Міжнародне право однозначно вимагає від держав застосовувати спеціальні заходи в тих випадках і на той термін, коли вони об'єктивно виправдані. Пункт 2 статті 2, наприклад, говорить: «Держави-учасниці повинні вживати, коли обставини цього вимагають, спеціальних і конкретних заходів у соціальній, економічній, культурній та інших областях, з метою забезпечення належного розвитку і захисту деяких расових груп чи осіб, що до них належать, з тим щоб гарантувати їм повне і рівне використання прав людини і основних свобод» [1].

Надання судовим та іншим належним механізмам можливості накладати на органи державної влади та приватних осіб обов'язки по виконанню тимчасових спеціальних заходів також сприяє дотриманню державами своїх зобов'язань по ефективному забезпеченню права на свободу від дискримінації. Згідно рекомендації СКРН, наприклад, закон «повинен передбачати можливість зобов'язати організацію, яка допустила акти дискримінації, розробити і здійснити план заходів щодо боротьби з цим явленням», оскільки «такий підхід є дієвим засобом для зміни стилю і методів роботи організації в довгостроковій перспективі».

Це робиться для того, щоб за законом можна було, наприклад, зобов'язати компанію, яка допустила дискримінацію щодо жінок при вирішенні про підвищення на посаді, переглянути стандарти та процедури в частині підвищення співробітників і розробити план найму жінок на керівні посади. Принцип, на якому ґрунтується міжнародно-правова система захисту прав людини і основних свобод, – це принцип рівності і недискримінації. Дискримінація заборонена в межах міжнародно-правових документів, прийнятих в рамках ООН та охоплюють усі відомі сьогодні ситуації, при яких особам може бути відмовлено в праві на рівність. У декларації про права осіб, що належать до національних меншин зазначено, що дискримінація людей на основі належності їх до тієї чи іншої національності є образою гідності людської особистості і запереченням принципів статуту ООН і засуджуються як порушення прав людини і основних свобод, проголошених у загальній декларації з прав людини [3].

З досвіду західних країн в проведенні антидискримінаційної політики, незважаючи на прихований опір людей, консерватизм, традиції і упередження, успіх в цій справі реально досяжний, але потрібні послідовні зусилля держави, суспільства і громадян.

Перелік посилань:

1. *Беляева С. А. Некоторые вопросы развития международно-правового противодействия дискриминации / С. А. Беляева // Право и политика. – 2006. – № 6. – С. 54-80.*
2. *Дискримінація на ринку труда [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.studmed.ru/view/kursovaia-rabota-diskriminaciya-na-rynke-truda_6e86e5a9ace.html*
3. *Европейская конвенция о защите прав человека и основных свобод // Дискриминация вне закона : сборник документов / [отв. ред. А. Я. Капустин]. – М. : Юристъ, 2003. – 383 с.*

ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ЗМІН

В.В. Чечоткін, аспірант

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

Аграрний сектор економіки України є одним із пріоритетних напрямків розвитку Держави. Враховуючи те, що Україна залишається найбільш забезпеченою країною в світі за розмірами орної землі, потрібно вже зараз вжити необхідних заходів для того, щоб забезпечити ефективне використання доступних природних ресурсів в умовах глобальних змін, які активно впливають на майбутнє нашої країни [1].

В умовах глобалізації світу все частіше виникає питання – яким буде світова економіка, які нагальні потреби будуть турбувати людство через 10-20 років. Вже зараз, на розвиток світового господарства впливають такі фактори, як загострення локальних конфліктів, техногенні катастрофи, зміна клімату на планеті та приріст населення.

Так, в умовах глобального потепління, буде прискорюватися танення льодовиків, що може призвести до підтоплення багатьох, придатних для землеробства, територій. З іншого боку прискорюються темпи зростання населення світу. За прогнозами вчених, вже у 2030 році очікується збільшення кількості населення до 8,5 млрд. чол., а до 2050 р. – 9,7 млрд. чол. [2].

Враховуючи зменшення придатних для життя територій та збільшення потреби нагодувати людство, можуть виникати нові війни за ресурси.

Необхідно звернути увагу на те, що 71 % поверхні планети вкрито водою, людству вже зараз потрібно замислитися про перенесення засобів виробництва з суші в моря і океани. Це дасть змогу зменшити навантаження на екологію від вирощування риби та морепродуктів. Наприклад, на тваринництво припадає 15 % парникових газів, це більше ніж викидають усі види транспорту разом взяті.

Ще одним аргументом за вирощування риби та морепродуктів свідчать данні Продовольчої і сільськогосподарської організації Об'єднаних націй (FAO). Так в 2015 році споживання риби людством досягло рівня в 20 кг на людину за рік. Але цікавим є не сам об'єм споживання, а дві важливі тенденції, які за цим стоять, по-перше – це те, що споживання саме риби і морепродуктів зростає з року в рік, а по-друге – вперше риби вирощеної в штучних водоймах спожили більше, ніж виловленої в морях і океанах [3].

Іншим перспективним напрямком розвитку є штучне вирощуванні м'яса із стовбурових клітин. Зараз процес виробництва штучного м'яса ще потребує вдосконалення, та й саме м'ясо жорстке і прісне, але розробники обіцяють продавати вирощену в лабораторії яловичину вже через чотири-п'ять років [4].

Повертаючись до землеробства, то цікавим є «вертикальне сільське господарство» – це революція в аграрному секторі. В основі даної технології лежить гідро та аеропоніка, що дає можливість вирощувати сільськогосподарські культури без ґрунту, використовувати менше добрива та води. А якщо додати здешевлення технології опріснення морської води за рахунок зниження вартості енергоресурсів, отримаємо можливість вирощувати сільгоспкультури будь-де на планеті [5].

Таким чином, для того щоб Україна вдало змогла пристосуватися до майбутніх глобальних змін у розвитку світового господарства, потрібно вже зараз активно використовувати інновацій у сільському господарстві країни та розвивати вирощування риби та морепродуктів.

Перелік посилань:

1. Економічний розвиток України: інституціональне та ресурсне забезпечення : монографія / О. М. Алімов, А. І. Даниленко, В. М. Трегобчук та ін. – К.: Об'єднаний ін-т економіки НАН України, 2005. – 540 с.

2. ООН: населення Землі зростає швидше, ніж очікувалось [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dw.com/uk/%D0%BE%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D0%B0%D1%81%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F%D0%B7%D0%B5%D0%BC%D0%BB%D1%96%D0%B7%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B5%D1%88%D0%B2%D0%B8%D0%B4%D1%88%D0%B5%D0%BD%D1%96%D0%B6%D0%BE%D1%87%D1%96%D0%BA%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D0%BE%D1%81%D1%8C/a-18617987>

3. Статистичні щорічники FAO [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.fao.org/documents/card/en/c/383d384a-28e6-47b3-a1a2-2496a9e017b2/>

4. Lab grown meat prices have dropped 30,000 times in less than four years and are about 3-4 times more expensive than regular ground beef [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nextbigfuture.com/2017/02/lab-grown-meat-prices-have-dropped.html>

5. Вертикальна ферма [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%B5%D1%80%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0%D1%8F_%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%BC%D0%B0

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА СТІЙКІСТЬ ЕКОНОМІКИ

Д.Б. Шкуропадська, аспірант

Київський національний торговельно-економічний університет

Забезпечення стійкості економіки є актуальною проблемою сучасного періоду соціально-економічного розвитку країни. Ігнорування факторів, що впливають на стійкість економічної системи, призводить до посилення економічних і соціальних диспропорцій, до прискорення спаду виробництва, збільшення безробіття, інфляції та багатьох інших негативних наслідків. Найважливі-